

Sygn. akt I C 961/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Szatkowska

Protokolant: Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014r.

sprawy z powództwa **D. D. (1)**

przeciwko **(...) Towarzystwu (...) w W.**

o zadośćuczynienie i rentę

- zasądza od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz D. D. (1) kwotę 55.000 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013r. do dnia zapłaty;
- zasądza od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz D. D. (1):
 - kwotę 3.300 zł (trzy tysiące trzysta złotych) tytułem skapitalizowanej renty za okres luty 2013r. – grudzień 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za styczeń 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty luty za 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za marzec 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za kwiecień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od 11 kwietnia dnia 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za maj 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za czerwiec 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za lipiec 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za sierpień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;

- kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za wrzesień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za październik 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za listopad 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem renty za grudzień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2014r. do dnia zapłaty;
 - kwotę po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie tytułem renty za okres od stycznia 2015r., płatną do 10 dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności któregośkolwiek ze świadczeń,
3. oddała powództwo w pozostałej części;
 4. zasądza od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz D. D. (1)kwotę 2.640 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
 5. nakazuje pobrać od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Płocku kwotę 3.155 zł (trzy tysiące sto pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem części opłaty od pozwu.

IC 961/14

UZASADNIENIE

Małoletni D. D. (1)wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 70.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013r. oraz renty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca, wraz z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 lutego 2013r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazał, iż kwoty zadośćuczynienia i renty są wygórowane, a powód nie udowodnił szczególnej więzi łączącej zmarłego z synem, zarzucił przyczynienie się zmarłego do powstania szkody w 90%, wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność ustalenia, czy małoletni powód doznał uszczerbku na zdrowiu na skutek śmierci ojca. Wskazał ponadto, iż roszczenie o odsetki jest nieuzasadnione.

Sąd ustalił, co następuje :

D. D. (2)zmarł w nocy 19 sierpnia 2012r. na skutek obrażeń ciała, doznanym w wypadku drogowym. Sprawca wypadku, D. G. (1) został skazany za ten czyn przez Sąd Rejonowy w Ż. w dniu 10 września 2013r. w sprawie II K 985/12 na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat (v. wyrok z dnia 10 września 2013r. w sprawie II K 985/12 k. 151- 152 akt sprawy II K 985/12 SR w Ż., kopia odpisu aktu zgonu k. 12). W sprawie karnej biegły z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków komunikacyjnych stwierdził, iż zagrożenie na jezdni, będące podstawowym źródłem wypadku, wywołał swym nieprawidłowym zachowaniem D. D. (2), bowiem przekraczał jezdnię w miejscu do tego nie wyznaczonym przy ograniczonej widoczności, zaś kierującym pojazdem, D. G. (1) w chwili potrącenia pieszego poruszał się z prędkością o 20-30 km większą, niż dopuszczalna. Biegły stwierdził, że gdyby kierowca prowadził samochód przed wypadkiem z prędkością nie przekraczającą dozwolonej 60km/h i uważnie obserwował przedpole jazdy, miałby możliwość uniknięcia wypadku poprzez rozpoczęcie intensywnego hamowania na widok pieszego, którego powinien dostrzec nie później, niż na środku jezdni (v. opinia biegłego, A. P. k. 94-95 akt sprawy II K 985/12 SR w Ż.).

Sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (v. okoliczność przyznana przez pozwanego).

E. M. i D. D. (2) byli parą od czerwca 2010r., mieszkali razem od kwietnia 2011r., najpierw u rodziców E., a później w mieszkaniu komunalnym, które D. wyremontował od podstaw, czynsz wynosił 500 zł miesięcznie. Prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Na ich wspólne utrzymanie zarabiał D., E. uczyła się. Planowali wspólną przyszłość, ślub. W dacie wypadku E. była w ciąży z D., w 4 miesiącu. D. cieszył, że będzie ojcem, był z tego dumny, lubił dzieci, był dobrym, opiekuńczym człowiekiem. Planowali, że po urodzeniu dziecka E. będzie się nim zajmować przez rok, a potem poszuka pracy, opiekę nad dzieckiem miała przejąć matka, D. (v. zeznania przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. protokół rozprawy z dnia 9 października 2014r. czas nagrania od 00:04:24 do 00:06:08, od 00:10:25 do 00:13:11 oraz od 00:21:39 do 00:22:15, a także protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:24:29 do 00:27:32 oraz 00:32:54 do 00:33:19, zeznania świadka, D. Ł. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:38:25 do 00:41:35, zeznania świadka, P. K. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:12:04 do 00:14:15, od 00:17:12 do 00:18:35 oraz od 00:23:42 do 00:24:53, zeznania świadka, K. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:50:54 do 00:53:28).

D. D. (2) pracował w firmie budowlanej, nie miał podpisanej umowy o pracę. Zarabiał średnio ok. 2.000 zł miesięcznie, z tym, że niekiedy nie było pracy, przerwy w pracy trwały od kilku do kilkunastu dni. W tym czasie, kiedy były przerwy w pracy w firmie budowlanej, pracował u wujka E. M. w szklarni przy kwiatach. Ok. miesiąc lub dwa przed śmiercią D. D. (2) więcej czasu pracował w szklarni, niż w firmie budowlanej, z tym, że nie była to praca stała, zdarzały się kilkudniowe przerwy w pracy. Z wujkiem konkubiny także nie miał podpisanej umowy o pracę, zarabiał 10 zł za godzinę. Wcześniej pracował na stacji paliw. Miał wykształcenie średnie, zdał maturę. W 2007r. D. D. (2) uzyskał z tytułu zatrudnienia kwotę 2.933 zł za cały rok, a w 2009r. ok. 7.000 zł (v. zeznania świadka, D. Ł. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:28:37 do 00:38:25, zeznania świadka, P. K. protokół nagrania rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:14:15 do 00:17:12, zeznania świadka, K. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:53:28 do 01:01:56, deklaracje podatkowe D. D. (2) za 2007 i 2009r. k. 85).

Syn D. D. (2), również o imieniu D., urodził się 5 miesięcy po jego śmierci. Było to jego jedyne dziecko. Odbyła się sprawa o ustalenie ojcostwa D. D. (1). Opieką i wychowaniem dziecka zajmuje się jego matka, E. M., utrzymują ją jej rodzice, z którymi zamieszkała po śmierci narzeczonego. Nie związała się z innym mężczyzną, nie pracuje zawodowo, nie ma żadnych własnych dochodów. W domu jej rodziców mieszka obecnie 6 osób : rodzice E., jej rodzeństwo i ona z dzieckiem. Roczny koszt ogrzewania domu wynosi 2.000-3.000 zł rocznie, koszt wywozu nieczystości 500 zł rocznie, opłata za energię elektryczną 150- 200 zł miesięcznie, za wodę 70-100 zł co dwa miesiące (v. zeznania świadka, D. Ł. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:41:35 do 00:43:20, zeznania świadka, P. K. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:18:35 do 00:22:01, zeznania świadka, K. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:02:50 do 01:04:31 oraz od 01:10:45 do 01:12:45, zeznania przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. protokół rozprawy z dnia 9 października 2014r. czas nagrania od 00:05:27 do 00:07:21 oraz protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:22:33 do 01:24:31, kopia odpisu aktu urodzenia k. 10-11, kopia wyroku Sądu rejonowego w Ż. z dnia 22 lipca 2013r. k. 13).

Małoletni powód nie otrzymał po śmierci ojca żadnych świadczeń społecznych; jego matka otrzymuje zasiłek rodzinny i zasiłek dla matki samotnie wychowującej dziecko w kwocie 240 zł miesięcznie (v. zeznania przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:24:31 do 01:25:20, zeznania świadka, D. Ł. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:43:20 do 00:45:20, zeznania świadka, K. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:03:39 do 01:04:31).

Pismem z dnia 14 listopada 2013r. pełnomocnik E. M. wystąpił do pozwanego w imieniu małoletniego dziecka o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 80.000 zł, odszkodowanie w kwocie 60.000 zł i rentę w kwocie po 500 zł miesięcznie. Pismo to pozwany otrzymał w dniu 19 listopada 2013r. (v. pismo powoda z 14 listopada 2013r. k. 21-23, potwierdzenie odbioru pisma k. 24).

W dniu 19 grudnia 2013r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł, jednak przyjął przyczynienie się poszkodowanego w 90% i wypłacił powodowi kwotę 1.000 zł (v. pismo pozwanego o przyznaniu zadośćuczynienia k. 25).

Koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą obecnie ok. 600 zł miesięcznie, na co składają się wydatki na wyżywienie – 400 zł, leki - 80 zł, pampersy – 50 zł, odzież – 80 zł , środki czystości 30 zł . Przez pierwszy rok życia dziecka koszty te były wyższe o ok. 150 zł, gdyż większe były wydatki na mleko i pampersy. Dziecko choruje kilka razy w roku. (v. zeznania przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. 2014r. czas nagrania od 01:18:31 do 01:22:33, zeznania świadka, P. K. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:22:28 do 00:22:59, zeznania świadka, K. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:04:31 01:08:04).

E. M. zamierza podjąć pracę od przyszłego roku, chciałby, by syn zaczął wówczas chodzić do przedszkola. Opłata za przedszkole wynosi ok. 250-300 zł miesięcznie (zeznania przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. 2014r. czas nagrania od 01:26:14 do 01:27:20).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie zeznań przedstawiciela małoletniego powoda, E. M. (protokół rozprawy z dnia 9 października 2014r. czas nagrania od 00:04:24 do 00:36:35 oraz protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 01:16:10 do 01:27:39), zeznań świadków : D. Ł. (protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:27:36 do 00:49:53), P. K. (protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:11:29 do 00:27:36), K. M. (protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r. czas nagrania od 00:49:53 do 01:13:55), a także w oparciu o dokumenty w postaci: wyroku Sądu Rejonowego w Ż.z dnia 10 września 2013r. w sprawie II K 985/12 (k. k. 151- 152 akt sprawy II K 985), opinii biegłego, A. P. (k. 94-95 akt sprawy II K 985/12 SR w Ż.), kopii odpisu aktu zgonu (k. 12), kopii aktu urodzenia (k. 10-11), kopii wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 lipca 2013r. w sprawie III RC 122/13 (k. 13), pisma powoda z 14 listopada 2013r. (k. 21-23), potwierdzenia odbioru pisma (k. 24), pisma pozwanego o przyznaniu zadośćuczynienia (k. 25), deklaracji podatkowych D. D. (2)za 2007 i 2009r.(k. 85).

Oddalono wniosek pozwanego o dopuszczenie opinii biegłego psychiatry, bowiem dla rozstrzygnięcia o zadośćuczynieniu i rencie dla powoda nie ma znaczenia okoliczność, czy na skutek śmierci swojego ojca doznał on trwałego uszczerbku na zdrowiu. Nie uwzględniono także wniosku pozwanego o załączenie dokumentów, potwierdzających uzyskiwanie przez E. M. dochodów, gdyż z zeznań E. M. i przesłuchanych świadków wynika, iż nie uzyskiwała ona przed śmiercią konkubenta żadnych dochodów. Niezasadny był wniosek pozwanego o przesłuchanie świadka, D. G. (2), jako że przebiegu wypadku, który wynikał z ustaleń sprawy karnej, nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie kwestionował, że w niniejszej sprawie ponosi - z mocy art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 kc i art. 822 kc - odpowiedzialność za skutki zdarzenia z 17 lutego 2012r., w którym śmierć poniósł D. D. (2). Sprawca wypadku był bowiem u niego ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę dla najbliższych członków rodziny zmarłego, o którym mowa w art. 446§ 4 kc , stanowi finansową rekompensatę, która służyć ma nie tylko wyrównaniu bólu i krzywdy, wywołanych śmiercią osoby bliskiej, ale także kompensować przedwczesną utratę członka rodziny.

Niewątpliwie małoletni powód to osoba bliska zmarłego D. D. (2). Na skutek śmierci ojca pozbawiony został prawa do wychowywania się w pełnej rodzinie, nigdy nie pozna swojego ojca, nigdy nie doświadczy od niego miłości, troski, opieki. Tylko od matki może oczekiwać pomocy w codziennych sprawach, w wychowywaniu, kształceniu, leczeniu. Gdyby nie zdarzył się wypadek, powód mieszkałby z obojgiem rodziców, w samodzielnym mieszkaniu, ojciec zarabiałby na jego utrzymanie. Teraz mieszka w domu dziadków, pozostaje na ich utrzymaniu, zajmuje się nim matka, która nie posiada żadnych dochodów.

Powyższe okoliczności przemawiają za przyjęciem wniosku, iż odpowiednią kwotą zadośćuczynienia jest 80.000 zł. Wskazana przez powódkę kwota 87.500 zł jako całość zadośćuczynienia (żądana kwota 70.00 zł stanowi 80% całości zadośćuczynienia) jest wygórowana.

Zasadnie pozwany przyjął przyczynie się poszkodowanego do powstania szkody. Art. 362 kc przewiduje – w przypadku przyczynienia się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody- możliwość zmniejszenia obowiązku naprawienia szkody stosownie do okoliczności, a zwłaszcza winy obu stron. Jak wynika z opinii biegłego, sporządzonej w sprawie karnej, D. D. (2) zachował się niewłaściwie jako uczestnik ruchu drogowego; przekraczał bowiem jezdnię w miejscu do tego nie wyznaczonym przy ograniczonej zmrokiem widoczności. Dlatego sąd przyjął, iż przyczynił się on do zaistnienia wypadku, w wyniku którego poniósł śmierć. Zauważyć jednak należy, że kierującym pojazdem w chwili potrącenia pieszego poruszał się z prędkością o 20-30 km większą, niż dopuszczalna; gdyby prowadził samochód przed wypadkiem z prędkością nie przekraczającą dozwolonej 60km/h i uważnie obserwował przedpole jazdy, miałby możliwość uniknięcia wypadku poprzez rozpoczęcie intensywnego hamowania na widok pieszego, którego powinien dostrzec nie później, niż na środku jezdni. Te okoliczności pozwalają przyjąć, że poszkodowany przyczynił się w 30%, zaś kierujący pojazdem w 70% do zaistnienia wypadku.

Stąd też należną powodowi kwotę zadośćuczynienia pomniejszono o 30%, czyli o 24.000 zł, ponadto uwzględniono kwotę 1.000 zł, którą dobrowolnie wypłacił powodowi zakład ubezpieczeń.

W zakresie renty sąd rozstrzygał w oparciu o treść przepisu art. 446 § 2 kc, który stanowi, iż osoba, względem której ciążył na zmarłym ustawowy obowiązek alimentacyjny, może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody renty, obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego przez czas prawdopodobnego trwania obowiązku alimentacyjnego.

Obowiązek rodziców do pokrywania kosztów utrzymania swoich dzieci przewiduje art. 128 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Koszty utrzymania małoletniego powoda wynosiły przez pierwszy rok po śmierci jego ojca 750 zł miesięcznie, a później 600 zł miesięcznie. W sprawie ustalono, iż zmarły zarabiał średnio ok. 2.000 zł miesięcznie, przy czym pracował bez zawartej umowy, zatem nie płacił składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, ani podatku. Jego zarobki netto, czyli przy uwzględnieniu potrącenia mu powyższych składników płacowych, wynosiłyby ok. 1.200 zł. W ocenie sądu ta kwota stanowiła górny pułap możliwości zarobkowych D. D. (2), bowiem należy podkreślić, iż nie miał on wyuczonego zawodu, miał wykształcenie średnie ogólne. Uzyskane zarobki przeznaczałby na utrzymanie swojej rodziny, zatem na jednego członka rodziny przypadłoby po ok. 400 zł miesięcznie. Przyjęto więc, że w takiej kwocie D. D. (2) przyczyniałby się do utrzymania swojego dziecka. Zatem wysokość renty na rzecz małoletniego powoda powinna wynieść po 400 zł miesięcznie. Po odliczeniu 30% przyczynienia się, pozostaje kwota ok. 300 zł miesięcznie. W takiej wysokości zasądzono rentę, poczynając od daty urodzenia powoda. W kwocie wyższej uznano żądanie powoda za niezasadne.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 kc w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym (...), który stanowi, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie; a w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do wyjaśnienia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Pozwany nie wykazał, by istniały okoliczności, które uniemożliwiłyby ustalenie należnego powodowi świadczenia w przewidzianym w powyższym przepisie terminie. Żądanie zadośćuczynienia i renty powód zgłosił w dniu 19 listopada 2013r., zatem wypłata świadczeń powinna nastąpić w dniu 19 grudnia 2013r. Od dnia następnego pozwany pozostaje w opóźnieniu, dlatego odsetki zasądzono od 20 grudnia 2013r. Przy czym, w zakresie renty termin ten dotyczy wyłącznie

świadczeń należnych za okres sprzed tej daty, za okres późniejszy ustalono płatność odsetek za poszczególne miesiące. Z art. 904 kc wynika, iż renta powinna być płatna z góry, czyli w pierwszym dniu danego miesiąca. Powód żąda jednak płatności renty do 10 dnia każdego miesiąca, dlatego odsetki przyjęto od dnia następnego, czyli od 11 dnia każdego miesiąca.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Powód poniósł koszty w łącznej kwocie 3.617 zł (3.600 zł wynagrodzenie pełnomocnika + 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa), pozwany nie wykazał, by poniósł jakiegokolwiek koszty związane z niniejszym procesem. Powód wygrał proces w ok. 73 %, stąd należne mu od pozwanego koszty to kwota 2.640 zł. Pozwanego obciążono także opłatą od pozwu w zakresie uwzględnionej części powództwa.